

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/941
af 5. juni 2019
om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Elsektoren i Unionen er ved at undergå en gennemgribende forandring, der er karakteriseret ved mere decentraliserede markeder med flere aktører, en større andel af energi fra vedvarende energikilder og bedre indbyrdes forbundne systemer. Som svar herpå sigter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽⁵⁾ mod at opgradere den retlige ramme, der regulerer Unionens indre elmarked, med henblik på at sikre, at markederne og nettene fungerer optimalt til gavn for virksomheder og unionsborgere. Hensigten med nærværende forordning er at bidrage til gennemførelsen af målene for energiunionen, hvoraf energisikkerhed, solidaritet, tillid og en ambitiøs klimapolitik er en integreret del.
- (2) Velfungerende markeder og systemer med tilstrækkelige elsammenkoblinger er den bedste garanti for elforsyningsikkerhed. Selv der, hvor markederne og systemerne fungerer godt og er indbyrdes forbundne, kan risikoen for en elkrise som følge af naturkatastrofer som f.eks. ekstreme vejrforhold, ondsindede angreb eller brændstofmangel dog ikke udelukkes. Konsekvenserne af elkriser strækker sig ofte ud over de nationale grænser. Selv hvor sådanne kriser starter lokalt, kan de hurtigt få konsekvenser på tværs af grænserne. Visse ekstreme omstændigheder såsom kuldebølger, hedeølger eller cyberangreb kan påvirke hele regioner samtidigt.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 31.8.2017, s. 91.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (se side 54 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (se side 125 i denne EUT).

- (3) Med indbyrdes forbundne elmarkeder og -systemer kan elkriseforebyggelse og -styring ikke betragtes som et rent nationalt anliggende. Potentialet i mere effektive og mindre omkostningstunge foranstaltninger gennem regionalt samarbejde bør i højere grad udnyttes. Der er brug for en fælles ramme for regler og bedre koordinerede procedurer med henblik på at sikre, at medlemsstaterne og andre aktører er i stand til at samarbejde effektivt på tværs af grænserne i en ånd af øget gennemsigtighed, tillid og solidaritet mellem medlemsstaterne.
- (4) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/89/EF⁽⁶⁾ fastlagde de nødvendige foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for generelt at sikre elforsyningsikkerheden. Nævnte direktivs bestemmelser er i høj grad blevet afløst af efterfølgende lovgivningsmæssige retsakter, navnlig for så vidt angår hvordan elmarkederne skal være organiseret for at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til rådighed, hvordan transmissionssystemoperatørerne skal samarbejde for at garantere systemernes stabilitet, og for så vidt angår at sikre, at der findes passende infrastruktur. Denne forordning omhandler det særlige spørgsmål om elkriseforebyggelse og -styring.
- (5) Kommissionens forordning (EU) 2017/1485⁽⁷⁾ og (EU) 2017/2196⁽⁸⁾ udgør et detaljeret regelsæt for, hvorledes transmissionssystemoperatører og andre relevante interessenter bør agere og samarbejde for at sikre systemsikkerhed. Disse tekniske regler bør sikre, at de fleste elhændelser håndteres effektivt på driftsniveau. Nærværende forordning fokuserer på elkriser, som har et større omfang og større konsekvenser. Den fastsætter, hvad medlemsstaterne bør gøre for at forebygge sådanne kriser, og hvilke foranstaltninger, de kan træffe, i fald reglerne om systemdrift i sig selv ikke længere er nok. Selv under elkriser bør reglerne om systemdrift fortsat overholdes fuldt ud, og nærværende forordning bør være i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2196.
- (6) Denne forordning fastsætter en fælles regelramme for, hvordan elkriser forebygges, forberedes og styres, hvilket skaber større gennemsigtighed i forberedelsesfasen og under en elkrise og sikrer, at foranstaltninger træffes på en koordineret og effektiv måde. Det kræver af medlemsstaterne, at de samarbejder på regionalt niveau og i givet fald bilateralt i en solidarisk ånd. Den opstiller også en ramme for en effektiv overvågning af elforsyningsikkerheden i Unionen via elektricitetskoordinationsgruppen, som blev oprettet ved Kommissionens afgørelse af 15. november 2012⁽⁹⁾ som et forum til udveksling af oplysninger og fremme af samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig inden for elforsyningsikkerhed. Medlemsstatssamarbejde og overvågningsrammen har til formål at opnå bedre risikoberedskab til lavere omkostninger. Denne forordning bør ligeledes styrke det indre elmarked ved at styrke tilliden på tværs af medlemsstaterne og udelukke uhensigtsmæssige statslige indgreb i elkriser, navnlig ved at undgå utidig indskrænkning af grænseoverskridende strømme og af områdeoverskridende overførselskapacitet og således mindske risikoen for negative afsmittende virkninger på tilgrænsende medlemsstater.
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148⁽¹⁰⁾ fastsætter generelle regler om sikkerhed for net- og informationssystemer, mens specifikke regler om cybersikkerhed vil blive udviklet gennem en netregel som fastlagt i forordning (EU) 2019/943. Nærværende forordning supplerer direktiv (EU) 2016/1148 ved at sikre, at cyberhændelser som defineret i nævnte direktiv bliver korrekt identificeret som en risiko, og at de foranstaltninger, der træffes for at håndtere disse hændelser, er ordentligt afspejlet i risikoberedskabsplanerne.
- (8) I Rådets direktiv 2008/114/EF⁽¹¹⁾ fastlægges en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for udpegede europæiske kritiske infrastrukturer, herunder visse elektricitetsinfrastrukturer. Direktiv 2008/114/EF bidrager samme med denne forordning til at skabe en helhedsorienteret tilgang til Unionens energisikkerhed.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningsikkerhed og infrastrukturinvesteringer (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (EUT L 220 af 25.8.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/2196 af 24. november 2017 om fastsættelse af en netregel for nødsituationer og systemgenoprettelse (EUT L 312 af 28.11.2017, s. 54).

⁽⁹⁾ Kommissionens afgørelse af 15. november 2012 om oprettelse af elektricitetskoordinationsgruppen (EUT C 353 af 17.11.2012, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

- (9) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU ⁽¹²⁾ er der fastlagt krav til medlemsstaterne om hvert tredje år at udarbejde risikovurderinger på nationalt niveau eller på det relevante subnationale niveau samt at udarbejde og tilpasse deres planlægning af katastroferisikostyring på nationalt niveau eller på det relevante subnationale niveau. Denne forordnings specifikke tiltag vedrørende risikoforebyggelse, -beredskab og -planlægning bør være i overensstemmelse med de bredere, samlede, nationale risikovurderinger, der kræves i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU.
- (10) Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre elforsyningssikkerheden på deres område, mens ansvaret for elforsyningssikkerheden også deles mellem Kommissionen og andre EU-aktører inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder. Elforsyningssikkerhed forudsætter effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, Unionens institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og relevante interessenter. Distributionssystemoperatørerne og transmissionssystemoperatørerne spiller en afgørende rolle i at sikre et sikkert, pålideligt og effektivt elektricitetssystem i overensstemmelse med artikel 31 og 40 i direktiv (EU) 2019/944. De regulerende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder spiller også en vigtig rolle i at sikre og føre tilsyn med elforsyningssikkerheden som led i deres opgaver i henhold til artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944. Medlemsstaterne bør udpege en eksisterende eller ny enhed som deres enkelte kompetente nationale offentlige myndighed på regeringsplan eller regulerende myndighed med henblik på at sikre gennemsigtig og inklusiv deltagelse af alle involverede aktører, effektiv udarbejdelse og korrekt gennemførelse af risikoberedskabsplaner samt fremme af forebyggelse og efterfølgende evaluering af elkriser og udvekslinger af oplysninger i forbindelse hermed.
- (11) En fælles tilgang til forebyggelse og styring af elkriser kræver en fælles forståelse blandt medlemsstaterne af, hvad der udgør en elkrise. Denne forordning bør navnlig lette koordinationen blandt medlemsstaterne med henblik på at identificere en situation, hvor den potentielle risiko for en betydelig mangel på elektricitet, eller for at det er umuligt at levere elektricitet til kunderne, foreligger eller er nært forestående. Det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet (ENTSO for elektricitet) og medlemsstaterne bør fastlægge henholdsvis konkrete regionale og nationale elkrisescenarier. Denne tilgang bør sikre, at alle relevante elkriser dækkes, idet der tages hensyn til særlige regionale og nationale omstændigheder såsom nettets topografi, elektricitetsmikset, produktionens og forbrugets omfang og graden af befolkningstæthed.
- (12) En fælles tilgang til forebyggelse og styring af elkriser kræver også, at medlemsstaterne bruger samme metoder og definitioner, når de identificerer risici vedrørende elforsyningssikkerheden, og at de er i stand til effektivt at sammenligne, hvor godt de og deres naboer klarer sig på dette område. Denne forordning identificerer to indikatorer for overvågning af elforsyningssikkerheden i Unionen: »forventet ikkeforsynet energi«, udtrykt i GWh/år, og »sandsynlighed for effektmangel«, udtrykt i timer pr. år. Disse indikatorer er en del af den europæiske ressourcetilstrækkelighedsvurdering, som foretages af ENTSO for elektricitet i henhold til artikel 23 i forordning (EU) 2019/943. Elektricitetskoordinationsgruppen bør foretage regelmæssig overvågning af elforsyningssikkerheden baseret på resultaterne af disse indikatorer. Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (»ACER«) bør også anvende disse indikatorer, når det rapporterer om medlemsstaternes resultater inden for elforsyningssikkerhed i sine årlige overvågningsrapporter om elmarkedet, jf. artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 ⁽¹³⁾.
- (13) For at sikre sammenhængen mellem risikovurderinger på en måde, der opbygger tillid mellem medlemsstaterne i en elkrise, er der brug for en fælles tilgang til identificering af risikoscenarierne. ENTSO for elektricitet bør derfor efter at have hørt de relevante interessenter udvikle og ajourføre en fælles metode til risikoidentificering i samarbejde med ACER og elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne. ENTSO for elektricitet bør foreslå metoden, og ACER bør godkende den. Ved høring af elektricitetskoordinationsgruppen skal ACER i videst muligt omfang tage hensyn til elektricitetskoordinationsgruppens synspunkter. ENTSO for elektricitet bør ajourføre den fælles metode til risikoidentificering, hvor der fremkommer væsentlige nye oplysninger.
- (14) ENTSO for elektricitet bør på grundlag af den fælles metode til risikoidentificering regelmæssigt opstille og ajourføre regionale elkrisescenarier og identificere de mest relevante risici for hver region såsom ekstreme vejrforhold, naturkatastrofer, brændstofmangel eller ondsindede angreb. Når krisescenariet med gasmangel

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (se side 22 i denne EUT).

overvejes, bør risikoen for afbrydelse af gasforsyningen grundlag af de scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, der er udarbejdet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (ENTSO) i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938⁽¹⁴⁾. ENTSO for elektricitet bør kunne delegerede opgaver vedrørende opstilling af regionale elkrisescenarier til regionale koordinationscentre, som er oprettet i henhold til artikel 35 i forordning (EU) 2019/943. Disse delegerede opgaver bør varetages under tilsyn af ENTSO for elektricitet. Medlemsstaterne bør opstille og ajourføre deres nationale elkrisescenarier på grundlag af regionale elkrisescenarier, i princippet hvert fjerde år. Disse scenarier bør danne grundlag for risikoberedskabsplanerne. Medlemsstaterne bør ved identificering af risici på nationalt niveau beskrive eventuelle risici, de identificerer i forbindelse med ejerskabet af den infrastruktur, der er relevant for elforsyningssikkerheden, og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse risici, såsom generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte aktionærer, med en angivelse af, hvorfor de anser sådanne foranstaltninger for at være nødvendige og forholdsmæssige.

- (15) En regional tilgang til opstilling af risikoscenarier og til udvikling af forebyggende, forberedende og afbødende foranstaltninger bør generere betydelige fordele for så vidt angår disse foranstaltningers effektivitet og den optimale udnyttelse af ressourcer. I en samtidig elkrise ville en koordineret og på forhånd aftalt tilgang desuden sikre en konsekvent reaktion og reducere risikoen for negativt afsmittende virkninger, som rent nationale tilgange kunne have i tilgrænsende medlemsstater. I denne forordning kræves følgelig, at medlemsstaterne samarbejder i en regional kontekst.
- (16) De regionale koordinationscentre bør udføre de opgaver af regional relevans, de er tildelt i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/943. For at sikre, at de kan udføre deres opgaver på effektiv vis og handle i tæt samarbejde med de relevante nationale myndigheder med henblik på at forebygge og afbøde elhændelser i større målestok, bør det regionale samarbejde i henhold til nærværende forordning bygge på de regionale samarbejdsstrukturer, der anvendes på teknisk niveau, nemlig de grupper af medlemsstater, som deler samme regionale koordinationscentre. De regionale koordinationscentres geografiske regioner er derfor relevante for opstillingen af de regionale elkrisescenarier og risikovurderinger. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at danne undergrupper inden for regionerne med henblik på samarbejde om konkrete regionale foranstaltninger eller for at samarbejde i eksisterende regionale samarbejdsfora med henblik herpå, da det er af afgørende betydning, at der er teknisk mulighed for at yde hinanden gensidig bistand under en elkrise. Dette skyldes, at ikke alle medlemsstater i en større region nødvendigvis vil være i stand til at levere elektricitet til en anden medlemsstat under en elkrise. Det er derfor ikke nødvendigt for alle medlemsstater i en region at indgå regionale aftaler om konkrete regionale foranstaltninger. I stedet bør de medlemsstater, der har teknisk mulighed for at yde hinanden bistand, indgå sådanne aftaler.
- (17) Forordning (EU) 2019/943 fastsætter anvendelsen af en fælles metode til den europæiske ressourcestrækkelighedsvurdering på mellemlang til lang sigt (fra 10 år frem i tiden til et år frem i tiden) med henblik på at sikre, at medlemsstaternes beslutninger om mulige investeringsbehov træffes på et gennemsigtigt og fælles aftalt grundlag. Den europæiske ressourcestrækkelighedsvurdering har et andet formål end de ressourcestrækkelighedsvurderinger på kort sigt, som anvendes til at påvise mulige tilstrækkelighedsproblemer inden for en kort tidsramme, nemlig sæsonbetingede tilstrækkelighedsvurderinger (seks måneder frem i tiden) og vurderinger af tilstrækkeligheden en uge frem i tiden til mindst en dag frem i tiden. Hvad angår vurderinger på kort sigt er der behov for en fælles tilgang til den måde, hvorpå mulige tilstrækkelighedsproblemer påvises. ENTSO for elektricitet bør udarbejde vinter- og sommertilstrækkelighedsvurderinger for at gøre medlemsstaterne og transmissionssystemoperatørerne opmærksomme på risici i forbindelse med elforsyningssikkerheden, der vil kunne opstå i de kommende seks måneder. For at forbedre disse tilstrækkelighedsvurderinger bør ENTSO for elektricitet udvikle en fælles sandsynlighedsbaseret metode til dem efter høring af de relevante interessenter og i samarbejde med ACER og elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne. ENTSO for elektricitet bør foreslå denne metode og ajourføringer heraf for ACER, og ACER bør godkende forslaget og ajourføringerne. Ved høringen af elektricitetskoordinationsgruppen skal ACER tage størst muligt hensyn til elektricitetskoordinationsgruppens synspunkter. ENTSO for elektricitet bør ajourføre metoden, hvor der fremkommer væsentlige nye oplysninger. ENTSO for elektricitet bør have mulighed for at delegerede opgaver relateret til sæsonbetingede tilstrækkelighedsvurderinger til regionale koordinationscentre, idet delegerede opgaver bør udføres under ENTSO for elektricitets tilsyn.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings-sikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1)

- (18) Transmissionssystemoperatørerne bør anvende metoden anvendt til udarbejdelse af sæsonbetingede tilstrækkelighedsvurderinger, når de udfører andre former for risikovurderinger på kort sigt, nemlig de produktionstilstrækkelighedsprognoser en uge frem i tiden til mindst en dag frem i tiden, der er fastsat i forordning (EU) 2017/1485.
- (19) Med henblik på at sikre en fælles tilgang til elkriseforebyggelse og -styring bør hver medlemsstats kompetente myndighed udarbejde en risikoberedskabsplan på grundlag af de regionale og nationale elkrisescenarier. De kompetente myndigheder bør høre interessenter eller repræsentanter for interessentgrupper, såsom repræsentanter for producenter eller deres erhvervsorganisationer eller for distributionssystemoperatører, hvor disse er relevante for forebyggelse og styring af en elkrise. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder fastsætte passende ordninger til gennemførelse af høringen. Risikoberedskabsplanerne bør beskrive effektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende foranstaltninger, der dækker alle opstillede elkrisescenarier. Der bør tages hensyn til de miljømæssige virkninger af de foreslåede foranstaltninger på udbudssiden og efterspørgselsiden. Planerne bør give gennemsigtighed, især hvad angår de betingelser, under hvilke der kan træffes ikkemærkedsbaserede foranstaltninger for at afbøde elkriser. Alle planlagte ikkemærkedsbaserede foranstaltninger bør overholde de i denne forordning fastsatte regler. Risikoberedskabsplanerne bør offentliggøres, samtidig med at fortroligheden af følsomme oplysninger sikres.
- (20) Risikoberedskabsplanerne bør fastlægge nationale, regionale og, hvor det er relevant, bilaterale foranstaltninger. Regionale og i givet fald bilaterale foranstaltninger er nødvendige, navnlig i tilfælde af samtidige elkriser, hvor der er behov for en koordineret og på forhånd aftalt tilgang for at sikre en konsekvent reaktion og reducere risikoen for negative afsmittende virkninger. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder høre de relevante medlemsstats kompetente myndigheder, inden de vedtager risikoberedskabsplanerne. De relevante medlemsstater er dem, hvor der kan være negative afsmittende virkninger eller andre konsekvenser for den anden parts elsystem, hvad end de pågældende medlemsstater befinder sig i samme region eller er direkte forbundet. Planerne bør tage hensyn til de relevante nationale forhold, herunder situationen i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og for visse mikroisolerede systemer, som ikke er tilsluttet de nationale transmissionssystemer. I den henseende bør medlemsstaterne drage passende konklusioner for så vidt angår bl.a. denne forordnings bestemmelser om opstilling af regionale elkrisescenarier og de regionale og bilaterale foranstaltninger, der er fastlagt, i risikoberedskabsplaner samt bestemmelser om bistand. Planerne bør klart fastlægge de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder. De nationale foranstaltninger bør tage fuldt hensyn til de regionale og bilaterale foranstaltninger, der er aftalt, og drage fuld fordel af de muligheder, som regionalt samarbejde giver. Planerne bør have teknisk og operationel karakter, idet deres formål er at medvirke til at forhindre, at en elkrise opstår eller eskalerer, og at afbøde konsekvenserne af en sådan krise.
- (21) Risikoberedskabsplanerne bør ajourføres regelmæssigt. For at sikre, at planerne er ajourførte og effektive, bør de kompetente myndigheder i hver regions medlemsstater organisere simulationer af elkriser hvert andet år i samarbejde med transmissionssystemoperatører og andre relevante interessenter for at teste deres egnethed.
- (22) Den skabelon, der er fastlagt i denne forordning, har til formål at lette udarbejdelsen af planerne og give mulighed for at medtage yderligere medlemsstatsspecifikke oplysninger. Skabelonen har også til formål at lette høringen af andre medlemsstater i den berørte region og elektricitetskoordinationsgruppen. Høringen inden for regionen og inden for elektricitetskoordinationsgruppen bør sikre, at foranstaltninger truffet i én medlemsstat eller region ikke bringer elforsynings sikkerheden i andre medlemsstater eller regioner i fare.
- (23) Det er vigtigt at lette kommunikationen og gennemsigtigheden mellem medlemsstaterne imellem, hvor de er i besiddelse af konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan opstå en elkrise. Under sådanne omstændigheder bør de berørte medlemsstater underrette Kommissionen, de tilgrænsende medlemsstater og elektricitetskoordinationsgruppen uden unødigt forsinkelse og navnlig fremlægge oplysninger om årsagerne til forringelsen af elforsynings situationen, de planlagte foranstaltninger til forebyggelse af elkrisen og det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater.

- (24) Informationsudveksling i tilfælde af en elkrise er afgørende for at sikre en koordineret indsats og målrettet bistand. Denne forordning forpligter derfor den kompetente myndighed til i tilfælde af en elkrise at underrette de berørte medlemsstater i regionen, de tilgrænsende medlemsstater og Kommissionen uden unødigt forsinkelse. Den kompetente myndighed bør ligeledes fremlægge oplysninger om årsagerne til krisen, de planlagte eller trufne foranstaltninger til afbødning af krisen og det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater. I tilfælde, hvor denne bistand går videre end elforsyningssikkerhed, bør Unionens civilbeskyttelsesmekanisme fortsat være den gældende retlige ramme.
- (25) I tilfælde af en elkrise bør medlemsstaterne samarbejde i en solidarisk ånd. Ud over denne generelle regel bør der fastsættes passende bestemmelser for medlemsstaterne om at tilbyde hinanden bistand under en elkrise. Sådant bistand bør være baseret på aftalte, koordinerede foranstaltninger, der er fastsat i risikoberedskabsplanerne. Denne forordning giver medlemsstaterne vide skønsmålinger, når de indgår aftaler om indholdet af sådanne koordinerede foranstaltninger og dermed indholdet af den bistand, de tilbyder. Det er op til medlemsstaterne at beslutte og aftale sådanne koordinerede foranstaltninger under hensyntagen til efterspørgsel og udbud. Samtidig sikrer denne forordning, at elektricitet med henblik på den aftalte bistand leveres på en koordineret måde. Medlemsstaterne bør aftale de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger til gennemførelse af de regionale og bilaterale foranstaltninger, der er aftalt. I forbindelse med disse tekniske ordninger bør medlemsstaterne angive de maksimale mængder elektricitet, der skal leveres, hvilket bør revurderes på grundlag af den tekniske gennemførlighed af levering af elektricitet, når der er behov for bistand under en elkrise. Derefter bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af de regionale og bilaterale foranstaltninger, der er aftalt, og af tekniske, retlige og finansielle ordninger.
- (26) Medlemsstaterne bør, når de aftaler koordinerede foranstaltninger og tekniske, retlige og finansielle ordninger og andre gennemførelsesbestemmelser om bistand, tage hensyn til sociale og økonomiske faktorer, herunder unionsborgernes sikkerhed, og til proportionalitet. De opfordres til at udveksle bedste praksis og til at bruge elektricitetskoordinationsgruppen som diskussionsplatform med henblik på at finde de tilgængelige muligheder for bistand, navnlig vedrørende koordinerede foranstaltninger og de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger, herunder rimelig kompensation. Kommissionen kan lette udarbejdelsen af de regionale og bilaterale foranstaltninger.
- (27) Der bør mellem medlemsstaterne aftales en rimelig kompensation for bistand mellem medlemsstater i henhold til denne forordning. Denne forordning harmoniserer ikke alle aspekter af en sådan rimelig kompensation mellem medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor aftale bestemmelser om rimelig kompensation, inden bistand ydes. Den medlemsstat, der anmoder om bistand, bør betale omgående eller sikre omgående betaling af en sådan kompensation til den medlemsstat, som yder bistanden. Kommissionen bør give ikkebindende vejledning om hovedelementerne i en rimelig kompensation og andre elementer i de tekniske, retlige og finansielle ordninger.
- (28) Ved ydelse af bistand i henhold til denne forordning gennemfører medlemsstaterne EU-retten og er derfor forpligtede til at respektere de grundlæggende rettigheder, der garanteres i EU-retten. Sådant bistand kan derfor afhængig af de foranstaltninger, der aftales mellem medlemsstaterne, give anledning til en forpligtelse for en medlemsstat til at betale kompensation til dem, der er berørt af dens foranstaltninger. Medlemsstaterne bør derfor, hvor det er nødvendigt, sikre, at der er fastsat nationale kompensationsregler, der er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de grundlæggende rettigheder. Endvidere bør den medlemsstat, der modtager bistand, i sidste ende bære alle de rimelige omkostninger, som en anden medlemsstat pådrager sig som følge af ydelse af bistand i henhold til sådanne nationale kompensationsregler.
- (29) I tilfælde af en elkrise bør der ydes bistand, selv om medlemsstaterne endnu ikke er nået til enighed om koordinerede foranstaltninger og tekniske, retlige og finansielle ordninger som krævet efter denne forordnings bestemmelser om bistand. For at være i stand til at yde bistand i en sådan situation i overensstemmelse med denne forordning bør medlemsstaterne aftale ad hoc-foranstaltninger og -ordninger i stedet for de manglende koordinerede foranstaltninger og tekniske, retlige og finansielle ordninger.
- (30) Denne forordning indfører en sådan bistandsmekanisme mellem medlemsstaterne som et instrument til at forebygge eller afbøde en elkrise inden for Unionen. Kommissionen bør derfor revidere bistandsmekanismen i betragtning af de fremtidige erfaringer med funktionen heraf og, hvor det er hensigtsmæssigt, foreslå ændringer heraf.

- (31) Denne forordning bør gøre det muligt for elskaber og kunder at have tillid til markedsmekanismerne fastlagt i forordning (EU) 2019/943 og direktiv (EU) 2019/944 så længe som muligt, når elkriser håndteres. Regler for det indre marked og regler om systemdrift bør overholdes selv under elkriser. Sådanne regler omfatter artikel 22, stk. 1, nr. i), i forordning (EU) 2017/1485 og artikel 35 i forordning (EU) 2017/2196, der regulerer transaktionsindskrænkning, begrænsning af områdeoverskridende kapacitet til kapacitetsfordeling eller begrænsning af indgivelse af planer. Det betyder, at ikkemarkedsbaserede foranstaltninger såsom tvungen forbrugsaflastning eller tilvejebringelse af ekstra forsyninger uden for de normale markedsvilkår udelukkende bør træffes som en sidste udvej, når alle markedets muligheder er blevet udtømt. Tvungen forbrugsaflastning bør derfor kun indføres, når alle muligheder for frivillig forbrugsaflastning er blevet udtømt. Dertil kommer, at alle ikkemarkedsbaserede foranstaltninger bør være nødvendige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og midlertidige.
- (32) For at sikre gennemsigtighed efter en elkrise bør den kompetente myndighed, der erklærede elkrisen, udføre en efterfølgende evaluering af krisen og dens virkninger. Denne evaluering bør bl.a. tage højde for effektiviteten og proportionaliteten af de truffe foranstaltninger såvel som for deres økonomiske omkostninger. Denne evaluering bør også omfatte grænseoverskridende overvejelser, såsom foranstaltningernes indvirkninger på andre medlemsstater og graden af den bistand, som den medlemsstat, der erklærede elkrisen, har modtaget fra dem.
- (33) Forpligtelserne til gennemsigtighed bør sikre, at alle foranstaltninger, der træffes for at forebygge eller styre elkriser, overholder reglerne for det indre marked og er i overensstemmelse med de principper om samarbejde og solidaritet, der er energiunionens fundament.
- (34) Denne forordning styrker elektricitetskoordinationsgruppens rolle. Gruppen bør udføre specifikke opgaver, navnlig i forbindelse med udvikling af en metode til at identificere regionale elkrisescenarier og en metode til kortsigtede og sæsonbestemte tilstrækkelighedsvurderinger samt i forbindelse med udarbejdelsen af risikoberedskabsplaner, og den bør spille en fremtrædende rolle i overvågningen af medlemsstaternes resultater inden for elforsyningsikkerhedsområdet og i udviklingen af bedste praksisser på baggrund heraf.
- (35) Det er muligt, at en elkrise kan strække sig ud over Unionens grænser og ligeledes omfatte Energifællesskabets kontraherende parter områder. Som part i traktaten om oprettelse af Energifællesskabet bør Unionen søge at fremme ændringer af nævnte traktat med det mål at skabe et integreret marked og et fælles reguleringsområde ved at skabe passende og stabile retlige rammer. For at sikre effektiv krisestyring bør Unionen arbejde tæt sammen med Energifællesskabets kontraherende parter, når det forebygger, forbereder sig på og forvalter en elkrise.
- (36) Hvis Kommissionen, ACER, elektricitetskoordinationsgruppen, ENTSO for elektricitet, medlemsstaterne og deres kompetente og regulerende myndigheder eller andre organer, enheder eller personer modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, bør de sikre disse oplysningers fortrolighed. Med henblik herpå bør fortrolige oplysninger være omfattet af gældende EU-regler og nationale regler om håndtering af fortrolige oplysninger og processer.
- (37) Målet for denne forordning, nemlig at sikre det mest effektive og virkningsfulde risikoberedskab i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (38) Cypern er i øjeblikket den eneste medlemsstat, som ikke er direkte forbundet til en anden medlemsstat. Det bør præciseres med hensyn til visse bestemmelser i denne forordning, at så længe denne situation varer ved, finder disse bestemmelser, nemlig bestemmelser om opstilling af regionale elkrisescenarier, om inddragelse af regionale og bilaterale foranstaltninger, der er fastlagt, i risikoberedskabsplaner og om bistand, ikke anvendelse for så vidt angår Cypern. Cypern og relevante andre medlemsstater opfordres til med støtte fra Kommissionen at udvikle alternative foranstaltninger og procedurer på de områder, der er omfattet af disse bestemmelser, forudsat at sådanne alternative foranstaltninger og procedurer ikke påvirker den effektive anvendelse af denne forordning mellem de øvrige medlemsstater.

(39) Direktiv 2005/89/EF bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler for samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at forebygge, forberede sig på og styre elkriser i en ånd af solidaritet og gennemsigtighed og under fuldt hensyn til kravene på et konkurrencepræget indre marked for elektricitet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »elforsyningsikkerhed«: et elektricitetssystems evne til at garantere elforsyningen til kunderne med et klart fastlagt præstationsniveau, som defineret af de berørte medlemsstater
- 2) »transmissionssystemoperatør«: transmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2019/944
- 3) »distribution«: distribution som defineret i artikel 2, nr. 28), i direktiv (EU) 2019/944
- 4) »grænseoverskridende strømme«: grænseoverskridende strømme som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2019/943
- 5) »overførselskapacitet«: det omfang, hvori det internt forbundne system er i stand til at overføre energi mellem budområder
- 6) »kunde«: kunde som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/944
- 7) »distributionssystemoperatør«: distributionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 29), i direktiv (EU) 2019/944
- 8) »produktion«: produktion som defineret i artikel 2, nr. 37), i direktiv (EU) 2019/944
- 9) »elkrise«: en eksisterende eller nært forestående situation, hvor der er en betydelig elektricitetsmangel, som fastslået af medlemsstaterne og beskrevet i deres risikoberedskabsplaner, eller hvor det er umuligt at forsyne kunderne med elektricitet
- 10) »samtidig elkrise«: en elkrise, der påvirker mere end én medlemsstat på samme tid
- 11) »kompetent myndighed«: en national offentlig myndighed på regeringsplan eller en regulerende myndighed, der er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3
- 12) »regulerende myndigheder«: regulerende myndigheder som omhandlet i artikel 57, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944
- 13) »krisekoordinator«: en person, en gruppe af personer, et hold bestående af de relevante nationale elkriseforvaltere eller en institution, der har til opgave at agere kontaktpunkt og koordinere informationsstrømmen under en elkrise
- 14) »ikkemarkedsbaseret foranstaltning«: enhver foranstaltning på udbuds- eller efterspørgselsiden, der afviger fra markedsreglerne eller kommercielle aftaler, og hvis formål er at afbøde en elkrise

- 15) »producent«: producent som defineret i artikel 2, nr. 38), i direktiv (EU) 2019/944
- 16) »region«: en gruppe af medlemsstater, hvis transmissionssystemoperatører deler samme regionale koordinationscentre som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) 2019/943
- 17) »undergruppe«: en gruppe af medlemsstater inden for en region, der har den tekniske formåen til at yde hinanden bistand i overensstemmelse med artikel 15
- 18) »tidlig varsling«: fremskaffelse af konkret, alvorlig og pålidelig information om, at der kan indtræffe en hændelse, som sandsynligvis vil resultere i en betydeligt forringet elforsyningsituation og sandsynligvis vil føre til en elkrise
- 19) »transmission«: transmission som defineret i artikel 2, nr. 34), i direktiv (EU) 2019/944
- 20) »elselskab«: elselskab som defineret i artikel 2, nr. 57), i direktiv (EU) 2019/944
- 21) »kapacitetsfordeling«: fordeling af kapacitet på tværs af budområder;
- 22) »energi fra vedvarende energikilder«: energi fra vedvarende energikilder eller »vedvarende energi« som defineret i artikel 2, nr. 31), i direktiv (EU) 2019/944

Artikel 3

Kompetent myndighed

1. Så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest den 5. januar 2020 udpeger hver medlemsstat en national offentlig myndighed på regeringsplan eller regulerende myndighed som sin kompetente myndighed. De kompetente myndigheder er ansvarlige for og samarbejder med hinanden med henblik på udførelsen af de opgaver, der er fastlagt i denne forordning. Hvor det er hensigtsmæssigt, udfører de nationale enheder med ansvar for elforsynings-sikkerhed den kompetente myndigheds opgaver i overensstemmelse med denne forordning, indtil den kompetente myndighed er udpeget.
2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og elektricitetskoordinationsgruppen om og offentliggør navn på og kontaktoplysninger for deres kompetente myndigheder udpeget i henhold til stk. 1 og om enhver ændring af deres navn eller kontaktoplysninger.
3. Medlemsstaterne kan tillade den kompetente myndighed at delegerede de operationelle opgaver vedrørende risikobere-dskabsplanlægning og risikostyring fastsat i denne forordning til andre organer. Delegerede opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn og specificeres i risikobere-dskabsplanen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra b).

KAPITEL II

Risikovurdering

Artikel 4

Vurdering af risici for elforsynings-sikkerheden

Hver enkelt kompetent myndighed sikrer, at alle relevante risici forbundet med elforsynings-sikkerhed vurderes i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i denne forordning og i kapitel IV i forordning (EU) 2019/943. Med henblik herpå samarbejder den med transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører, regulerende myndigheder, ENTSO for elektricitet, regionale koordinationscentre og andre relevante interessenter, alt efter behov.

Artikel 5

Metode til opstilling af regionale elkrisescenarier

1. Inden den 5. januar 2020 fremlægger ENTSO for elektricitet et forslag til metode til opstilling af de mest relevante regionale elkrisescenarier for ACER.

2. Den foreslåede metode skal opstille elkrisescenarier vedrørende systemtilstrækkelighed, systemsikkerhed og brændstofsikkerhed på grundlag af mindst følgende risici:

- a) sjældne og ekstreme naturfarer
- b) farer for uheld, der går ud over N-1-sikkerhedskriteriet, og ekstraordinære nødsituationer
- c) farer for følgeskader, herunder følgerne af ondsindede angreb og af brændstofmangel.

3. Den foreslåede metode skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) hensyntagen til alle relevante regionale og nationale omstændigheder, herunder eventuelle undergrupper
- b) samspil og vekselvirkning af risici på tværs af grænserne
- c) simuleringer af samtidige elkrisescenarier
- d) rangordning af risici efter deres virkning og sandsynlighed
- e) principper for, hvordan følsomme oplysninger håndteres på en måde, der sikrer gennemsigtighed over for offentligheden.

4. Når risikoen for afbrydelse af gasforsyningen vurderes i forbindelse med identificering af risiciene i henhold til denne artikels stk. 2, litra c), anvender ENTSO for elektricitet de scenarier for naturgasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, der er opstillet af ENTSG i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2017/1938.

5. Forud for fremlæggelse af den foreslåede metode for ACER foretager ENTSO for elektricitet en høring, der som minimum omfatter de regionale koordinationscentre, erhvervs- og forbrugerorganisationer, producenter eller deres brancheorganisationer, transmissionssystemoperatører og relevante distributionssystemoperatører, kompetente myndigheder, regulerende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder. ENTSO for elektricitet tager behørigt hensyn til resultaterne af høringen og forelægger dem sammen med den foreslåede metode på et møde i elektricitetskoordinationsgruppen.

6. Inden for to måneder efter modtagelsen af den foreslåede metode og efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, godkender eller ændrer ACER forslaget. ACER og ENTSO for elektricitet offentliggør den endelige version af metoden på deres websteder.

7. ENTSO for elektricitet ajourfører og forbedrer metoden i overensstemmelse med stk. 1-6, hvor der fremkommer væsentlige nye oplysninger. Elektricitetskoordinationsgruppen kan i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, anbefale, og ACER eller Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde anmode om sådanne ajourføringer og forbedringer. Inden for seks måneder fra modtagelsen af anmodningen fremlægger ENTSO for elektricitet et udkast til de foreslåede ændringer for ACER. Inden for to måneder efter modtagelsen af et sådant forslag og efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, godkender eller ændrer ACER de foreslåede ændringer. ACER og ENTSO for elektricitet offentliggør den endelige version af den ajourførte metode på deres websteder.

Artikel 6

Opstilling af regionale elkrisescenarier

1. Inden seks måneder efter godkendelsen af en metode i henhold til artikel 5, stk. 6, opstiller ENTSO for elektricitet på grundlag af denne metode og i tæt samarbejde med elektricitetskoordinationsgruppen, regionale koordinationscentre, kompetente myndigheder og regulerende myndigheder de mest relevante elkrisescenarier for hver region. Det kan delegere opgaver vedrørende opstilling af regionale elkrisescenarier til de regionale koordinationscentre.

2. ENTSO for elektricitet forelægger de regionale elkrisescenarier for de relevante transmissionssystemoperatører, regionale koordinationscentre, kompetente myndigheder og regulerende myndigheder samt til elektricitetskoordinationsgruppen. Elektricitetskoordinationsgruppen kan anbefale ændringer.

3. ENTSO for elektricitet ajourfører de regionale elkrisescenarier hvert fjerde år, medmindre forholdene tilsiger hyppigere ajourføringer.

*Artikel 7***Opstilling af nationale elkrisescenarier**

1. Inden for fire måneder efter opstillingen af de regionale elkrisescenarier i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, opstiller den kompetente myndighed de mest relevante nationale elkrisescenarier.
2. Ved opstillingen af de nationale elkrisescenarier hører den kompetente myndighed transmissionssystemoperatørerne, de distributionssystemoperatører, som den kompetente myndighed betragter som værende relevante, de relevante producenter eller deres brancheorganisationer og den regulerende myndighed, hvor denne ikke er den kompetente myndighed.
3. De nationale elkrisescenarier opstilles som minimum på grundlag af de i artikel 5, stk. 2, omhandlede risici og skal være i overensstemmelse med de regionale elkrisescenarier, der er opstillet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1. Medlemsstaterne ajourfører de nationale elkrisescenarier hvert fjerde år, medmindre forholdene tilsiger hyppigere ajourføringer.
4. Senest fire måneder efter opstillingen af regionale elkrisescenarier i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, underretter medlemsstaterne elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen om deres vurdering af risiciene i forbindelse med ejerskabet af infrastruktur, der er relevant for elforsynings sikkerheden, og om eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller afbøde sådanne risici, med en angivelse af hvorfor sådanne foranstaltninger betragtes som nødvendige og forholdsmæssige.

*Artikel 8***Metode til kortsigtede og sæsonbestemte tilstrækkelighedsvurderinger**

1. Senest den 5. januar 2020 forelægger ENTSO for elektricitet ACER et forslag til en metode til at vurdere sæsonbestemt og kortsigtet tilstrækkelighed, navnlig månedlig tilstrækkelighed såvel som tilstrækkelighed en uge frem i tiden til mindst en dag frem i tiden, der mindst dækker følgende:
  - a) usikkerheden ved inputtene, såsom sandsynligheden for udfald af transmissionskapaciteten, sandsynligheden for en utilsigtet afbrydelse af kraftværker, alvorlige vejrforhold, varierende efterspørgsel, navnlig spidsbelastninger, der afhænger af vejrforhold, og varierende produktion af energi fra vedvarende energikilder
  - b) sandsynligheden for, at der opstår en elkris
  - c) sandsynligheden for, at der opstår en samtidig elkris.
2. Den i stk. 1 omhandlede metode skal indeholde en sandsynlighedsbaseret tilgang, herunder flere scenarier, og skal tage hensyn til den nationale og regionale kontekst og EU-konteksten, herunder sammenkoblingsniveauet mellem medlemsstaterne og, for så vidt det er muligt, tredjelande inden for Unionens synkrone områder. Metoden skal tage hensyn til de særlige forhold i hver medlemsstats energisektor, herunder særlige vejrforhold og eksterne omstændigheder.
3. Forud for fremlæggelse af den foreslåede metode foretager ENTSO for elektricitet en høring, der som minimum omfatter de regionale koordinationscentre, erhvervs- og forbrugerorganisationer, producenter eller deres brancheorganisationer, transmissionssystemoperatører, relevante distributionssystemoperatører, kompetente myndigheder, regulerende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder. ENTSO for elektricitet tager behørigt hensyn til resultaterne af høringen og forelægger dem sammen med den foreslåede metode på et møde i elektricitetskoordinationsgruppen.
4. Inden for to måneder efter modtagelsen af forslaget til metode og efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, godkender eller ændrer ACER forslaget. ENTSO for elektricitet og ECER offentliggør den endelige version af metoden på deres websteder.

5. ENTSO for elektricitet ajourfører og forbedrer metoden i overensstemmelse med stk. 1-4, hvor der fremkommer væsentlige nye oplysninger. Elektricitetskoordinationsgruppen kan i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, anbefale, og ACER eller Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde anmode om sådanne ajourføringer og forbedringer. Inden for seks måneder fra modtagelsen af anmodningen fremsender ENTSO for elektricitet et udkast til foreslåede ændringer til ACER. Inden for to måneder efter modtagelsen af et sådant forslag og efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen i den sammensætning, der udelukkende består af repræsentanter for medlemsstaterne, godkender eller ændrer ACER de foreslåede ændringer. ENTSO for elektricitet og ACER offentliggør den endelige version af den ajourførte metode på deres websteder.

Artikel 9

Kortsigtede og sæsonbestemte tilstrækkelighedsvurderinger

1. Alle kortsigtede tilstrækkelighedsvurderinger, hvad enten de gennemføres på nationalt eller regionalt plan eller på EU-plan, udføres i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 8.
2. ENTSO for elektricitet udarbejder sæsonbestemte tilstrækkelighedsvurderinger i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 8. Det offentliggør resultaterne af vintertilstrækkelighedsvurderingen senest den 1. december hvert år og af sommertilstrækkelighedsvurderingen senest den 1. juni hvert år. Det kan delegerede opgaver i forbindelse med tilstrækkelighedsvurderingerne til de regionale koordinationscentre. Det forelægger tilstrækkelighedsvurderingen på et møde i elektricitetskoordinationsgruppen, som, hvis det er passende, kan udstede henstillinger.
3. De regionale koordinationscentre foretager tilstrækkelighedsvurderinger en uge frem i tiden til mindst en dag frem i tiden i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1485 på grundlag af den metode, der er vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 8.

KAPITEL III

Risikoberedskabsplaner

Artikel 10

Udarbejdelse af risikoberedskabsplaner

1. På grundlag af de regionale og nationale elkrisescenarier, der er opstillet i henhold til artikel 6 og 7, udarbejder hver medlemsstats kompetente myndighed en risikoberedskabsplan efter høring af distributionssystemoperatører, der af den kompetente myndighed betragtes som relevante, transmissionssystemoperatørerne, de relevante producenter eller deres brancheorganisationer, el- og naturgasselskaberne, de relevante organisationer, der repræsenterer industrielle og ikkeindustrielle elkunders interesser, samt den regulerende myndighed, hvor denne ikke er den kompetente myndighed.
2. Risikoberedskabsplanen skal bestå af nationale foranstaltninger, regionale og, hvor det er relevant, bilaterale foranstaltninger som fastlagt i artikel 11 og 12. I overensstemmelse med artikel 16 skal alle foranstaltninger, der planlægges eller er træffes med henblik på at forebygge, forberede sig på og afbøde elkriser, fuldt ud overholde reglerne for det indre elmarked og systemdriften. Disse foranstaltninger skal være klart defineret, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende.
3. Risikoberedskabsplanen udarbejdes i overensstemmelse med artikel 11 og 12 og med skabelonen i bilaget. Medlemsstaterne kan om nødvendigt medtage yderligere oplysninger i risikoberedskabsplanen.
4. For at sikre sammenhæng i risikoberedskabsplaner fremlægger de kompetente myndigheder, inden de vedtager deres risikoberedskabsplaner, udkastet til disse planer med henblik på høring for de relevante medlemsstats kompetente myndigheder i regionen og, hvis de ikke befinder sig i samme region, for de kompetente myndigheder i direkte forbundne medlemsstater samt for elektricitetskoordinationsgruppen.
5. Inden for seks måneder efter modtagelsen af udkastet til risikoberedskabsplaner kan de i stk. 4 omhandlede kompetente myndigheder og elektricitetskoordinationsgruppen udstede henstillinger til de udkast til planer, der er fremlagt i henhold til stk. 4.

6. Inden for ni måneder efter fremlæggelsen af deres udkast til planer vedtager de berørte kompetente myndigheder deres risikoberedskabsplaner under hensyntagen til resultaterne af høringen i henhold til stk. 4 og eventuelle henstillinger udstedt i henhold til stk. 5. De underretter straks Kommissionen om deres risikoberedskabsplaner.

7. De kompetente myndigheder og Kommissionen offentliggør risikoberedskabsplanerne på deres websteder, idet de sikrer fortroligheden af følsomme oplysninger, navnlig oplysninger om foranstaltninger i forbindelse med forebyggelse eller afbødning af følgerne af ondsindede angreb. Beskyttelsen af følsomme oplysningers fortrolighed skal baseres på de principper, der er fastsat i henhold til artikel 19.

8. De kompetente myndigheder vedtager og offentliggør deres første risikoberedskabsplaner senest den 5. januar 2022. De ajourfører dem derefter hvert fjerde år, medmindre forholdene tilsiger hyppigere ajourføringer.

Artikel 11

Risikoberedskabsplanernes indhold med hensyn til nationale foranstaltninger

1. Hver medlemsstats risikoberedskabsplan skal indeholde alle nationale planlagte eller trufne foranstaltninger til at forebygge, forberede sig på og afbøde elkriser som identificeret i henhold til artikel 6 og 7. Den skal som minimum:

- a) indeholde et sammendrag af de elkrisescenarier, der er defineret for den relevante medlemsstat og region i overensstemmelse med procedurerne fastlagt i artikel 6 og 7
- b) fastsætte den kompetente myndigheds rolle og ansvarsområder og beskrive, hvilke opgaver der måtte være blevet delegeret til andre organer
- c) beskrive de nationale foranstaltninger til forebyggelse eller forberedelse af de risici, der er identificeret i henhold til artikel 6 og 7
- d) udpege en national krisekoordinator og fastsætte dennes opgaver
- e) fastlægge detaljerede procedurer, som skal følges under elkriser, herunder de tilhørende ordninger for informationsstrømme
- f) identificere de markedsbaserede foranstaltningers bidrag til håndtering af elkriser, navnlig foranstaltninger på efterspørgsels- og udbudssiden
- g) identificere mulige ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der skal gennemføres under elkriser, med præcisering af, hvad der udløser dem, og under hvilke betingelser og efter hvilke procedurer de gennemføres, samt hvordan de stemmer overens med de i artikel 16 fastsatte krav og med regionale og bilaterale foranstaltninger
- h) sætte en ramme for manuel belastningsreduktion, hvoraf det fremgår, under hvilke omstændigheder belastningen skal reduceres, samt for så vidt angår den offentlige og den personlige sikkerhed en præcisering af, hvilke kategorier af elektricitetsbrugere, der i henhold til national ret er berettiget til særlig beskyttelse mod afbrydelser, idet behovet for en sådan beskyttelse skal begrundes, samt en præcisering af, hvordan de berørte medlemsstaters transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører skal mindske forbruget
- i) beskrive de mekanismer, der anvendes til at informere offentligheden om elkriser
- j) beskrive de nationale foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at gennemføre og håndhæve de regionale og, hvor det er relevant, bilaterale foranstaltninger, der er aftalt i henhold til artikel 12
- k) indeholde oplysninger om beslægtede og nødvendige planer for udviklingen af fremtidens net, der vil bidrage til at håndtere konsekvenserne af de identificerede elkrisescenarier.

2. Nationale foranstaltninger skal tage fuldt hensyn til de regionale og, hvor det er relevant, bilaterale foranstaltninger, der er aftalt i henhold til artikel 12, og må ikke bringe hverken driftssikkerheden eller sikkerheden af transmissionssystemet i fare, og ej heller andre medlemsstaters elforsyningssikkerhed.

Artikel 12

Risikoberedskabsplanernes indhold med hensyn til regionale og bilaterale foranstaltninger

1. Ud over de i artikel 11 omhandlede nationale foranstaltninger skal hver medlemsstats risikoberedskabsplan indeholde regionale og i givet fald bilaterale foranstaltninger til at sikre, at elkriser med grænseoverskridende virkninger forebygges eller styres korrekt. Der skal inden for den berørte region aftales regionale foranstaltninger mellem medlemsstater, der har den tekniske formåen til at yde hinanden bistand i overensstemmelse med artikel 15. Med henblik herpå kan medlemsstaterne også oprette undergrupper inden for en region. Der skal aftales bilaterale foranstaltninger mellem medlemsstater, der er direkte forbundne, men ikke ligger inden for samme region. Medlemsstaterne sikrer sammenhæng mellem regionale og bilaterale foranstaltninger. Regionale og bilaterale foranstaltninger skal som minimum omfatte:

- a) udpegningen af en krisekoordinator
- b) mekanismer til informationsdeling og samarbejde
- c) koordinerede foranstaltninger til afbødning af en elkrise, herunder samtidige elkriser, med henblik på bistand i overensstemmelse med artikel 15
- d) procedurer for gennemførelsen af tests af risikoberedskabsplanerne hvert eller hvert andet år
- e) de mekanismer, der udløser ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der skal aktiveres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

2. De berørte medlemsstater aftaler de regionale og bilaterale foranstaltninger, der skal inkluderes i risikoberedskabsplanen, efter høring af de relevante regionale koordinationscentre. Kommissionen kan have en rolle som formidler i forberedelserne af aftalen om regionale og bilaterale foranstaltninger. Kommissionen kan anmode ACER og ENTSO for elektricitet om at yde teknisk bistand til medlemsstater med henblik på at lette en sådan aftale. Mindst otte måneder før fristen for vedtagelse eller ajourføring af risikoberedskabsplanen udløber, underretter de kompetente myndigheder elektricitetskoordinationsgruppen om de aftaler, der er indgået. Hvis medlemsstaterne ikke er i stand til at nå til enighed, underretter de pågældende kompetente myndigheder Kommissionen om årsagerne til uenigheden. Kommissionen foreslår i så fald foranstaltninger, herunder en samarbejds mekanisme til brug ved indgåelsen af en aftale om regionale og bilaterale foranstaltninger.

3. Ved at inddrage relevante interessenter tester de kompetente myndigheder i hver regions medlemsstater periodisk effektiviteten af de procedurer, der udvikles i risikoberedskabsplanerne til forebyggelse af elkriser, herunder de mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og udfører hvert andet år simuleringer af elkriser, hvor navnlig disse mekanismer testes.

Artikel 13

Kommissionens vurdering af risikoberedskabsplaner

1. Inden fire måneder efter den kompetente myndigheds meddelelse af den vedtagne risikoberedskabsplan vurderer Kommissionen planen under behørig hensyntagen til de synspunkter, som elektricitetskoordinationsgruppen har givet udtryk for.

2. Kommissionen afgiver efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen en ikkebindende udtalelse, der indeholder en detaljeret begrundelse, og forelægger den for den kompetente myndighed sammen med en henstilling om at revidere dens risikoberedskabsplan, såfremt planen:

- a) ikke effektivt afbøder de risici, der er identificeret i elkrisescenarierne
- b) ikke stemmer overens med de identificerede elkrisescenarier eller med en anden medlemsstats risikoberedskabsplan
- c) ikke opfylder de krav, der er fastsat i artikel 10, stk. 2
- d) fastsætter foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe andre medlemsstaters elforsyningsikkerhed i fare
- e) uretmæssigt forvrider konkurrencen eller hindrer et velfungerende indre marked eller
- f) ikke overholder denne forordnings bestemmelser eller andre bestemmelser i EU-retten.

3. Senest tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens i stk. 2 omhandlede udtalelse tager den pågældende kompetente myndighed fuldt hensyn til Kommissionens henstilling og enten meddeler Kommissionen den ændrede risikoberedskabsplan eller meddeler Kommissionen grundene til, at den modsætter sig henstillingen.

4. Hvis den kompetente myndighed modsætter sig Kommissionens henstilling, kan Kommissionen inden for fire måneder efter modtagelsen af den kompetente myndigheds underretning om grundene til modsættelsen trække sin henstilling tilbage eller indkalde til et møde med den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, med elektricitetskoordinationsgruppen med henblik på at vurdere spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for enhver anmodning om ændring af risikoberedskabsplanen. Hvis den berørte kompetente myndigheds endelige holdning afviger fra Kommissionens detaljerede begrundelse, giver den pågældende kompetente myndighed Kommissionen en begrundelse for sin holdning senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens detaljerede begrundelse.

KAPITEL IV

Styring af elkriser

Artikel 14

Tidlig varsling og erklæring af en elkrise

1. Hvor en sæsonbestemt tilstrækkelighedsvurdering eller anden kvalificeret kilde giver konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en elkrise i en medlemsstat, udsteder den pågældende medlemsstats kompetente myndighed uden unødigt ophold en tidlig varsling herom til Kommissionen, de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i samme region og, hvis de ikke er i samme region, de kompetente myndigheder i direkte forbundne medlemsstater. Den berørte kompetente myndighed fremlægger desuden oplysninger om årsagerne til den mulige elkrise, de trufne eller planlagte foranstaltninger til afbødning af elkrisen samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater. Oplysningerne skal omfatte foranstaltningernes mulige indvirkninger på det indre elmarked. Kommissionen videregiver disse oplysninger til elektricitetskoordinationsgruppen.

2. Når den står over for en elkrise, erklærer den kompetente myndighed efter høring af den berørte transmissionssystemoperatør en elkrise, og underretter uden unødigt ophold de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i samme region og, hvis de ikke er i samme region, de kompetente myndigheder i direkte forbundne medlemsstater samt Kommissionen herom. Disse oplysninger skal omfatte årsagerne til forringelsen af elforsyningssituationen og grundene til at erklære en elkrise, de trufne eller planlagte foranstaltninger til afbødning af krisen og det eventuelle behov for bistand fra andre medlemsstater.

3. Hvis de anser oplysningerne i henhold til stk. 1 eller 2 for utilstrækkelige, kan Kommissionen, elektricitetskoordinationsgruppen eller de kompetente i samme region og, hvis de ikke er i samme region, de kompetente myndigheder i direkte forbundne medlemsstater anmode den berørte medlemsstat om at fremlægge yderligere oplysninger.

4. Hvis en kompetent myndighed udsteder en tidlig varsling eller erklærer en elkrise, følges foranstaltningerne i risikoberedskabsplanerne i videst muligt omfang.

Artikel 15

Samarbejde og bistand

1. Medlemsstaterne handler og samarbejder i en solidarisk ånd om at forebygge eller styre elkriser.

2. Hvis de har den nødvendige tekniske formåen, tilbyder medlemsstaterne at bistå hinanden ved hjælp af regionale eller bilaterale foranstaltninger, der er aftalt i henhold til denne artikel og artikel 12, inden denne bistand gives. Med henblik herpå og for at beskytte den offentlige og personlige sikkerhed aftaler medlemsstaterne regionale eller bilaterale foranstaltninger efter eget valg med henblik på at levere elektricitet på en koordineret måde.

3. Medlemsstaterne aftaler de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger til gennemførelsen af de regionale eller bilaterale foranstaltninger, inden bistanden tilbydes. Sådanne ordninger skal bl.a. specificere den maksimale mængde elektricitet, der skal leveres på regionalt eller bilateralt plan, den udløsende faktor for eventuel bistand og indstilling af bistand, hvordan elektriciteten vil blive leveret og bestemmelser om rimelig kompensation mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 4, 5 og 6.
4. Bistanden er betinget af en forudgående aftale mellem de berørte medlemsstater vedrørende rimelig kompensation, som mindst skal omfatte:
  - a) omkostninger vedrørende elektricitet leveret på den medlemsstats område, som har anmodet om bistand, samt de tilhørende transmissionsomkostninger og
  - b) eventuelle andre rimelige omkostninger for den medlemsstat, der yder bistand, herunder for så vidt angår godtgørelse af bistand forberedt uden en effektiv aktivering samt godtgørelse af eventuelle omkostninger som følge af retssager, voldgiftssager eller lignende sager og forlig.
5. Rimelig kompensation i henhold til stk. 4 omfatter bl.a. alle rimelige omkostninger, som den medlemsstat, der yder bistand, afholder som følge af en forpligtelse til at betale kompensation i medfør af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved EU-retten, og i medfør af de internationale forpligtelser, der gælder for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser om bistand, og yderligere rimelige omkostninger, der er påløbet i forbindelse med betaling af kompensation i henhold til nationale bestemmelser om kompensation.
6. Den medlemsstat, der anmoder om bistand, betaler omgående eller sikrer omgående betaling af en rimelig kompensation til den medlemsstat, som yder bistand.
7. Kommissionen fastlægger senest den 5. januar 2020 efter høring af elektricitetskoordinationsgruppen og ACER ikkebindende retningslinjer for de vigtigste elementer i den rimelige kompensation, der er omhandlet i stk. 3-6, og andre vigtige elementer i de i stk. 3 omhandlede tekniske, retlige og finansielle ordninger samt de i stk. 2 omhandlede generelle principper for gensidig bistand.
8. I tilfælde af en elkrise, hvor medlemsstaterne endnu ikke har aftalt regionale eller bilaterale foranstaltninger og tekniske, retlige og finansielle ordninger i henhold til denne artikel, aftaler medlemsstaterne ad hoc-foranstaltninger og -ordninger med henblik på at anvende denne artikel, herunder for så vidt angår den rimelige kompensation i henhold til stk. 4, 5 og 6. Hvis en medlemsstat anmoder om bistand, før der er aftalt sådanne ad hoc-foranstaltninger og -ordninger, skal den forud for modtagelsen af bistand forpligte sig til at betale rimelig kompensation i overensstemmelse med stk. 4, 5 og 6.
9. Medlemsstaterne sikrer, at denne forordnings bestemmelser om bistand gennemføres i overensstemmelse med traktaterne, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og andre relevante internationale forpligtelser. De træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

Artikel 16

Overholdelse af markedsreglerne

1. Foranstaltninger, der træffes for at forebygge eller afbøde elkriser, skal overholde reglerne for det indre elmarked og systemdriften.
2. Ikkemarkedsbaserede foranstaltninger aktiveres under en elkrise alene som en sidste udvej, hvis alle markedets muligheder er udtømt, eller hvor det er åbenbart, at markedsbaserede foranstaltninger alene ikke er tilstrækkeligt til at forhindre en yderligere forringelse af elforsyningsituationen. Ikkemarkedsbaserede foranstaltninger må ikke unødigt fordreje konkurrencen og et velfungerende indre elmarked. De skal være nødvendige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og midlertidige. Den kompetente myndighed underretter de relevante interessenter i sin medlemsstat om anvendelsen af eventuelle ikkemarkedsbaserede foranstaltninger.
3. Transaktionsindskrænkning, herunder indskrænkning af allerede tildelt områdeoverskridende kapacitet, begrænsning af områdeoverskridende kapacitet til kapacitetsfordeling eller begrænsning af tidsplaner må kun indledes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2019/943 og de regler, der er vedtaget for at gennemføre nævnte bestemmelse.

KAPITEL V

Evaluering og overvågning

Artikel 17

Efterfølgende evaluering

1. Så snart som muligt og ikke senere end tre måneder efter, at en elkriser er ovre, fremsender den kompetente myndighed i den medlemsstat, der erklærede elkrisen, en efterfølgende evalueringsrapport til elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen efter høring af den regulerende myndighed, hvor den regulerende myndighed ikke er den kompetente myndighed.
2. Den efterfølgende evalueringsrapport skal som minimum indeholde:
  - a) en beskrivelse af den begivenhed, der udløste elkrisen
  - b) en beskrivelse af eventuelle forebyggende, forberedende og afbødende foranstaltninger, der er truffet, og en vurdering af deres proportionalitet og effektivitet
  - c) en vurdering af de truffede foranstaltningers grænseoverskridende virkninger
  - d) en redegørelse for den bistand, der er forberedt, med eller uden effektiv aktivering, ydet til eller modtaget fra de tilgrænsende medlemsstater og tredjelande
  - e) elkrisens økonomiske konsekvenser og virkningerne af de truffede foranstaltninger på elsektoren i et omfang, der er muligt på baggrund af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for vurderingen, navnlig mængden af den ikkeforsynede energi og omfanget af manuel forbrugsaflastning (herunder en sammenligning mellem omfanget af frivillig og tvungen forbrugsaflastning)
  - f) årsager, der begrundet anvendelsen af ikke-markedsbaserede foranstaltninger
  - g) eventuelle mulige eller foreslåede forbedringer af risikoberedskabsplanen
  - h) en oversigt over mulige forbedringer af netudviklingen i tilfælde, hvor utilstrækkelig netudvikling forårsagede eller bidrog til elkrisen.
3. Hvis de finder, at oplysningerne i den efterfølgende evalueringsrapport er utilstrækkelige, kan elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen anmode den pågældende kompetente myndighed om at fremlægge yderligere oplysninger.
4. Den berørte kompetente myndighed fremlægger resultaterne af den efterfølgende evaluering for elektricitetskoordinationsgruppen. Disse resultater skal afspejles i den ajourførte risikoberedskabsplan.

Artikel 18

Overvågning

1. Ud over at udføre de øvrige opgaver fastsat i denne forordning drøfter elektricitetskoordinationsgruppen:
  - a) resultaterne af den tiårige netudviklingsplan for elektricitet, som ENTSO for elektricitet har udarbejdet
  - b) sammenhængen i de risikoberedskabsplaner, som de kompetente myndigheder har vedtaget i henhold til proceduren omhandlet i artikel 10
  - c) resultaterne af den af ENTSO for elektricitet udførte europæiske vurdering af ressourcetilstrækkeligheden som omhandlet i artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2019/943.
  - d) medlemsstaternes resultater inden for elforsyningsikkerhed som minimum under hensyntagen til de indikatorer, der er beregnet i den europæiske vurdering af ressourcetilstrækkeligheden, nemlig den forventede ikkeforsynede energi og loss-of-load-sandsynligheden
  - e) resultaterne af de sæsonbestemte tilstrækkelighedsvurderinger omhandlet i artikel 9, stk. 2
  - f) de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 7, stk. 4

- g) resultaterne af de efterfølgende evalueringer omhandlet i artikel 17, stk. 4
  - h) metoden til tilstrækkelighedsvurdering omhandlet i artikel 8
  - i) metoden til opstilling af regionale elkrisescenarier omhandlet i artikel 5.
2. Elektricitetskoordinationsgruppen kan udstede henstillinger til medlemsstaterne samt til ENTSO for elektricitet om de i stk. 1 omhandlede emner.
  3. ACER overvåger løbende elforsyningsikkerheden og aflægger regelmæssigt rapport til elektricitetskoordinationsgruppen.
  4. Senest den 1. september 2025 evaluerer Kommissionen på grundlag af de indhøstede erfaringer i forbindelse med anvendelsen af denne forordning de mulige midler til at øge elforsyningsikkerhedsforanstaltninger på EU-plan og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, herunder, hvis det er nødvendigt, lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 19

Behandling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne og de kompetente myndigheder gennemfører de procedurer, som er omhandlet i denne forordning, i overensstemmelse med de gældende regler, herunder nationale regler vedrørende behandling af fortrolige oplysninger og processer. Hvis gennemførelsen af disse regler resulterer i, at oplysninger ikke videregives, bl.a. som en del af risikoberedskabsplaner, kan medlemsstaten eller myndigheden give et ikkefortroligt sammendrag deraf, og er efter anmodning forpligtet hertil.
2. Kommissionen, ACER, elektricitetskoordinationsgruppen, ENTSO for elektricitet, medlemsstaterne, de kompetente myndigheder, de regulerende myndigheder og andre relevante organer, enheder eller personer, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, sikrer følsomme oplysningers fortrolighed.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Samarbejde med de kontraherende parter i Energifællesskabet

Hvor medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet samarbejder inden for elforsyningsikkerhed, kan et sådant samarbejde omfatte definitionen af en elkrise, processen med at opstille elkrisescenarier og udarbejdelsen af risikoberedskabsplaner, således at der ikke træffes foranstaltninger, som bringer elforsyningsikkerheden i medlemsstaterne, hos de kontraherende parter i Energifællesskabet eller i Unionen i fare. I den henseende kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på Kommissions opfordring deltage i møder i elektricitetskoordinationsgruppen vedrørende alle emner, de er berørt af.

Artikel 21

Undtagelse

Indtil Cypern bliver direkte forbundet med en anden medlemsstat, finder artikel 6 og 12 og artikel 15, stk. 2-9, ikke anvendelse hverken mellem Cypern og andre medlemsstater eller på ENTSO for elektricitet for så vidt angår Cypern. Cypern og relevante andre medlemsstater kan med støtte fra Kommissionen udvikle alternative foranstaltninger og procedurer i forhold til dem, der er omhandlet i artikel 6 og 12 og artikel 15, stk. 2-9, forudsat at sådanne alternative foranstaltninger og procedurer ikke påvirker den effektive anvendelse af denne forordning mellem de øvrige medlemsstater.

*Artikel 22***Overgangsbestemmelse i afventning af etableringen af regionale koordinationscentre**

Indtil den dato, hvor de regionale koordinationscentre etableres i henhold til artikel 35 i forordning (EU) 2019/943, henviser regionerne til enten en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater i samme synkrone område.

*Artikel 23***Ophævelse**

Direktiv 2005/89/EF ophæves.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

SKABELON FOR RISIKOBEREDSKABSPLAN

Følgende skabelon udfyldes på engelsk.

Generelle oplysninger

- Navnet på den kompetente myndighed med ansvar for udarbejdelsen af denne plan
- Medlemsstater i regionen

1. SAMMENDRAG AF ELKRISESCENARIER

Beskriv kort de elkrisescenarier, der er opstillet på regionalt og nationalt plan i overensstemmelse med procedurerne fastlagt i artikel 6 og 7, herunder beskrivelsen af de anvendte forudsætninger.

2. DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS ROLLER OG ANSVARSOMRÅDER

Definér den kompetente myndigheds roller og ansvarsområder og de organer, som opgaverne er uddelegeret til.

Beskriv, hvilke opgaver der eventuelt er uddelegeret til andre organer.

3. PROCEDURER OG FORANSTALTNINGER UNDER ELKRISEN

3.1. Nationale procedurer og foranstaltninger

- a) Beskriv de procedurer, som skal følges i tilfælde af en elkrise, herunder de tilknyttede ordninger for informationsstrømme.
- b) Beskriv de forebyggende og forberedende foranstaltninger.
- c) Beskriv de foranstaltninger, der skal afbøde elkriser, navnlig foranstaltninger på efterspørgsels- og udbudssiden, med angivelse af, under hvilke omstændigheder sådanne foranstaltninger kan anvendes, især hvad der kan udløse iværksættelsen heraf. Hvis ikkemærkedsbaserede foranstaltninger overvejes anvendt, skal de være behørigt begrundet i betragtning af kravene i artikel 16 og være i overensstemmelse med regionale og, hvor det er relevant, bilaterale foranstaltninger.
- d) Fremlæg en ramme for manuel belastningsreduktion, hvoraf det fremgår, under hvilke omstændigheder belastningen skal reduceres. Præcisér, for så vidt angår den offentlige og den personlige sikkerhed, hvilke kategorier af elektricitetsbrugere, der er berettiget til særlig beskyttelse mod afbrydelser, og begrund behovet for en sådan beskyttelse. Angiv, hvordan transmissionssystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne bør handle for at mindske forbruget.
- e) Beskriv de mekanismer, der anvendes til at informere offentligheden om elkrisen.

3.2. Regionale og bilaterale procedurer og foranstaltninger

- a) Beskriv de aftalte mekanismer til samarbejde inden for regionen og sikring af passende koordination før og under elkrisen, herunder procedurerne for beslutningstagning vedrørende en passende respons på regionalt niveau.
- b) Beskriv eventuelle regionale og bilaterale foranstaltninger, der er aftalt, herunder eventuelle nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Beskrivelsen af sådanne ordninger skal bl.a. omfatte oplysninger om de maksimale mængder af elektricitet, der skal leveres på regionalt eller bilateralt plan, den udløsende faktor for bistanden og muligheden for at anmode om indstilling af bistanden, hvordan elektriciteten vil blive leveret, og bestemmelser om rimelig kompensation mellem medlemsstaterne. Beskriv de nationale foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at gennemføre og håndhæve de regionale og bilaterale foranstaltninger, der er aftalt.
- c) Beskriv de mekanismer, der findes til brug for samarbejde og koordination før og under elkrisen med andre medlemsstater uden for regionen såvel som tredjelande inden for det pågældende synkron område.

4. KRISEKOORDINATOR

Angiv, hvem der er krisekoordinator, og definér dennes rolle. Angiv kontaktoplysningerne.

5. HØRINGER AF INTERESSETER

Beskriv i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, hvordan høringen i forbindelse med udviklingen af denne plan har fundet sted, og med hvilke resultater, for så vidt angår:

- a) relevante el- og naturgasselskaber, herunder relevante producenter og deres brancheorganer
- b) relevante organisationer, der repræsenterer ikkeindustrielle elkunders interesser
- c) relevante organisationer, der repræsenterer industrielle elkunders interesser
- d) regulerende myndigheder
- e) transmissionssystemoperatørerne
- f) relevante distributionssystemoperatører.

6. TEST AF NØDPLANER

a) Angiv tidsplanen for den regionale (og, hvis det er relevant, den nationale) responssimulering af elkriser i realtid, der finder sted hvert andet år.

b) Angiv i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d), de aftalte procedurer og de involverede aktører.

Hvad angår ajourføring af planen: Beskriv kort, hvilke tests der er foretaget, siden den seneste plan blev vedtaget, og de vigtigste resultater heraf. Angiv, hvilke foranstaltninger der er vedtaget som følge af disse tests.
